

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 92/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. W. (1)	W okresie od października 2019r. do 16 lipca 2020 r., w T., Gmina P., woj. (...), jako prowadzący Gospodarstwo Rolne (...) z/s w T., przywłaszczył powierzone mienie w postaci 102 sztuk bydła o łącznej wartości łącznej 261.023, 17 zł, w	

ten sposób, że przyjął 102 sztuki bydła, które dostarczono do w/w gospodarstwa w dniu 4.07.2019r., odmawiając jednocześnie podpisania umowy kontraktacji pasz treściwych i objętościowych oraz usługi intensywnego tuczu hodowlanego bydła opasowego i pomimo wezwań do zwrotu bydła, nie zwrócił ich właścicielowi, które to bydło w ilości:

- 97 sztuk sprzedał, wystawiając oświadczenia, że bydło stanowi jego własność;
- Przedsiębiorstwu Usługowo - Handlowemu (...) Spółka cywilna z/s Ż. - 1 sztukę w dniu 16.07.2020r.;
- Gospodarstwu (...) z/s w N. - 26 sztuk w dniu 30.06.2020r.,

(faktura VAT (...)) za kwotę 58.806 zł

- Gospodarstwu Rolnemu (...) z/s w N. - 43 sztuk w dniu 1.07.2020r.,

(faktura VAT (...)) za kwotę 96.120 zł

- Gospodarstwu Rolnemu (...) z/s w P. - 27 sztuk w dniu 29.06.2020r.,

		<p>(faktura VAT (...)) za kwotę 60.480 zł</p> <ul style="list-style-type: none"> • 5 sztuk, które padło - dostarczył do (...) SA z/s w R., <p>czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w G.,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 17 maja 2018 r. M. W. (1) zawarł z pokrzywdzonym (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę kontraktacji pasz treściwych i objętościowych i umowę intensywnego tuczu hodowlanego bydła opasowego nr 1080/2018 r. Zgodnie z tą umową oskarżony miał przyjąć od pokrzywdzonego 118 sztuk bydła, zająć się jego tuczeniem do określonej wagi, przy czym za każdy kilogram przyrostu wagi miał otrzymać określoną w umowie stawkę. Jednocześnie miał numery przekazanych sztuk hodowlanych dopisać do numerów swojego stada w wykazie prowadzonym przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (w związku z postanowieniami ustawy</p>	<p>Zeznania świadka D. B. (ojca)</p>	<p>1-3, 458-459, 466-467, 756-759</p>	

o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt) - co też faktycznie uczynił. W dniu 22 maja 2018r. doszło do zawarcia kolejnej analogicznej umowy-opiewającej na 28 sztuk (nr umowy (...)).

Zgodnie z umowami (§ 5 pkt 5) na producencie (oskarżonym) ciążył bezwzględny zakaz przemieszczania bydła, przekazywania na osoby trzecie bez pisemnej zgody kontraktującego.

Przy okazji ustalenia kwestii odbioru części utuczonych egzemplarzy, oskarżony uzgodnił z pracownikiem pokrzywdzonego - przedstawicielem spółki (...) dostawę kolejnych tuczników.

Zgodnie z ową ustną umową w dniu 4 lipca 2019r. oskarżonemu zostały przewiezione 102 sztuki bydła o wartości 261.023,17 zł, które dostarczył pracownik pokrzywdzonego P. D.. W tymże dniu oskarżony zgłosił do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa omawiany inwentarz- jako przyłączony do jego stada.

Oskarżony przy odbiorze stada podpisał dokument rozchodu inwentarza żywego. Kierowca wraz z transportem bydła dostarczył także analogiczną do wcześniejszych umowę

- do podpisu przez oskarżonego. W umowie omyłkowo wpisano uprzednio obowiązującą stawkę za kilogram- tj. 5,20 zł. Bezpośrednio przed transportem strony natomiast umówiły się, iż z uwagi na planowany duży zakres współpracy, cena ta będzie bardziej korzystna dla oskarżonego i wyniesie 5,50 zł za kilogram. Po wyładowaniu bydła M. W. (1) odmówił podpisania przywiezionej umowy. W rozmowie telefonicznej z R. K. ustalił, iż zostanie mu przywieziona kolejna umowa z prawidłowym wpisem co do ceny za kilogram przyrostu masy ciała (5,50 zł). Gdy R. K. zawiózł omawiany dokument oskarżonemu – ten odmówił jego podpisania twierdząc, że musi skontaktować się z prawnikiem. Następnie zaczął zwodzić pokrzywdzoną spółkę domagając się zmiany cen i warunków na coraz bardziej korzystne dla siebie (także w zakresie końcowej wagi bydła przy odbiorze, procentów potrącenia czy kwestii wyceny profilaktyki- które wcześniej w ogóle nie były podnoszone).

W sprawie podpisania umowy z oskarżonym kontaktowali się następnie pracownicy pokrzywdzonej spółki. Osobiście udał się do niego m.in. prezes D. B. i E. K.. Oskarżony odmówił

podpisania umowy - zaczął się natomiast domagać określenia sposobu zapłaty na poziomie znacznie różniącym się od dotychczasowego.

Kiedy pokrzywdzona spółka nie przystała na podpisanie umowy na warunkach proponowanych przez M. W. (1) - oskarżony oświadczył, iż będzie wysyłać im faktury za utrzymanie bydła, co zaczął czynić od września 2019r. Z uwagi na wskazane w tych fakturach koszty odbiegające od rzeczywistych, prezes pokrzywdzonej spółki nie wyraził zgody na ich zapłatę traktując je jako swoisty szantaż. Faktury bowiem łącznie opiewały na kwotę około 500.000 zł.

W okresie od 4 lipca 2019r do 30 października 2019r. nastąpił odbiór tucznia z dwóch pierwszych umów (1080/2018r, (...)).

W październiku 2019r. R. K. otrzymał od prezesa pokrzywdzonej spółki (...) polecenie dokonania odbioru przedmiotowego stada od oskarżonego. W związku z powyższym udał się do oskarżonego z kierowcą i stosownym samochodem do odbioru bydła. Oskarżony odmówił jego wydania. Odmówił także podpisania umowy. Do końca 2019r. R. K. jeszcze kilkukrotnie

udał się do oskarżonego w celu odbioru bydła ewentualnie podpisania umowy. Za każdym razem bezskutecznie. Nie był wpuszczany na teren posesji. Następnie, także już w 2020r. kolejni pracownicy udawali się do oskarżonego. Był tam m.in. wiosną 2020r. D. B. (syn) z E. K.. Oskarżony nie wpuścił ich na teren gospodarstwa, odmówił podpisania umowy oraz protokołu kontroli. W pierwszym momencie zasugerował, że dojdzie do podpisania umowy, zaprosił D. B. i E. K. do domu, powiedział do mężczyzn, że najpierw mają mu dać paszporty a następnie będą podpisywać umowę. Gdy D. B. wydał mu paszporty oskarżony oświadczył, że podpisze umowę dopiero po tym jak pokrzywdzona firma ureguluje faktury za utrzymanie bydła. Następnie nakazał mężczyznom opuszczenie swojej posesji, paszportów nie zwrócił. Zabronił także wejścia na teren obory w celu stwierdzenia w jakim stanie znajduje się bydło.

W dniu 11 maja 2020r. pełnomocnik pokrzywdzonego wystosował do oskarżonego przedśądowe wezwanie do zapłaty. Oskarżony odebrał je w dniu 13 maja 2020r.

W okresie od 29 czerwca 2020 do 16 lipca 2020r. oskarżony zbył na podstawie ustnych umów 102 sztuki bydła następującym podmiotom:

- Przedsiębiorstwu Usługowo - Handlowemu (...) Spółka cywilna z/s Ź. - 1 sztukę w dniu 16.07.2020r.;
- Gospodarstwu (...) z/s w N. - 26 sztuk w dniu 30.06.2020r., (faktura VAT (...)) za kwotę 58.806 zł
- Gospodarstwu Rolnemu (...) z/s w N. - 43 sztuk w dniu 1.07.2020r., (faktura VAT (...)) za kwotę 96.120 zł
- Gospodarstwu Rolnemu (...) z/s w P. - 27 sztuk w dniu 29.06.2020r. (faktura VAT (...)) za kwotę 60.480 zł.

Jednocześnie dołączał kupującym pisemne oświadczenie, iż sprzedawane bydło jest jego własnością i nie podlega żadnemu zastawowi.

Bydło sprzedane U. Ł. było zdrowe, standardowej wielkości i wagi, nie odbiegało od przeciętnego, transakcja odbyła się po obowiązujących wówczas cenach rynkowych i w tym zakresie również nie

odbiegała od normy (nie doszło do sprzedaży ze strony oskarżonego po zaniżonych cenach, w zw. z powyższym transakcja z punktu widzenia kupującej nie była szczególnie korzystna). Pozostali kupujący nie zgłaszali także uwag co do stanu bydła. Nabywający sukcesywnie kierowali omawiane bydło do ubojni.

Pokrzywdzony w dniu 13 lipca 2020r. wystąpił z powództwem o zapłatę przeciwko oskarżonemu kwoty 261 302,85 zł. W odpowiedzi na pozew oskarżony złożył w lutym 2021r powództwo wzajemne. Postępowanie cywilne nie zakończyło się.

W trakcie postępowania cywilnego pokrzywdzona spółka uzyskała informacje, iż oskarżony nie poinformował jej o toczącym się postępowaniu upadłościowym, w trakcie którego porozumiał się z częścią wierzycieli ale nie z pokrzywdzoną spółką.

W omawianym okresie z transportu 102 sztuk bydła padło 5 sztuk. Oskarżony dostarczył je do (...) SA z/ s w R..

Zeznania świadka D. B. (syna)

759-760

Zeznania świadka U. Ł.

120-122, 128-129, 728-729

Zeznania świadka Ł. W.	124-125	
Zeznania świadka K. C.	219-220	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1)	283-285, 451, 726-728	
Częściowo zeznania świadka A. W.	762-764	
Częściowo zeznania świadka P. W.	833-834	
Zeznania świadka R. K.	444-447, 452-453, 752-756	
Zeznania świadka H. K.	462-463	
Zeznania świadka M. W. (2)	576-577	
Zeznania świadka W. W.	584-585	
Zeznania świadka A. K.	760-762	
Zeznania świadka E. K.	832	
Faktury VAT	375-376, 382-388, 401, 404-408	
Dokumenty przewozowe	360-368, 377-381	
Paszporty bydła	142-218	
Protokół przeszukania	138-141	
Umowy kontraktacji wraz z załącznikami	8-22, 23-34, 66-80	
Informacja KRS	35-40	

Przedsądowe wezwanie do zapłaty	41-42		
Faktury VAT	43-46, 97-100, 807-817		
Oświadczenie	836		
Informacja (...)	297		
Dokument rozchodu inwentarza	47, 806		
specyfikacje	801-805		
Pozew o zapłatę	48-64		
Informacja z (...)	105-106		
<p>M. W. (1) ma 39 lat, legitymuje się wykształceniem średnim, z zawodu jest rolnikiem. Prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni 24 ha, deklaruje z tego tytułu dochody w wysokości około 1500 złotych miesięcznie. Żonaty, ma trójkę dzieci. Nie był wcześniej karany.</p> <p>W 2019r. przed dostarczeniem wskazanych 102 sztuk bydła oskarżony miał liczne wydatki związane z gospodarstwem. Posiadał zadłużenie sięgające milionów polskich złotych, min. sam kredyt na oborę wynosił około 1 mln złotych, na ładowarkę teleskopową około 80.000 zł. Inne kredyty dotyczyły</p>	Dane osobopoznawcze	726v	

sprzętu gospodarskiego, maszyn itp.			
Karta karna	423, 600, 710		
Kwestionariusz wywiadu środowiskowego	853-854		
Zeznania świadka A. W.	762-764		
Wyjaśnienia oskarżonego	727		
0.1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	M. W. (1)	W okresie od października 2019r. do 16 lipca 2020 r., w T., Gmina P., woj. (...), jako prowadzący Gospodarstwo Rolne (...) z/s w T., przywłaszczył powierzone mienie w postaci 102 sztuk bydła o łącznej wartości łącznej 261.023, 17 zł, w ten sposób, że przyjął 102 sztuki bydła, które dostarczono do w/w gospodarstwa w dniu 4.07.2019r., odmawiając jednocześnie podpisania umowy kontraktacji pasz treściwych i objętościowych oraz usługi intensywnego tuczu hodowlanego bydła opasowego i pomimo wezwań do zwrotu bydła, nie zwrócił ich	

		<p>właścicielowi, które to było w ilości:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 97 sztuk sprzedał, wystawiając oświadczenia, że było stanowi jego własność: • Przedsiębiorstwu Usługowo - Handlowemu (...) Spółka cywilna z/s Ź. - 1 sztukę w dniu 16.07.2020r.; • Gospodarstwu (...) z/s w N. - 26 sztuk w dniu 30.06.2020r., (faktura VAT (...)) za kwotę 58.806 zł • Gospodarstwu Rolnemu (...) z/s w N. - 43 sztuk w dniu 1.07.2020r., (faktura VAT (...)) za kwotę 96.120 zł • Gospodarstwu Rolnemu (...) z/s w P. - 27 sztuk w dniu 29.06.2020r., (faktura VAT (...)) za kwotę 60.480 zł • 5 sztuk, które padło - dostarczył do (...) SA z/s w R., czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z/s w G.. 	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Nie udowodniono, że do pokrzywdzonej spółki zostało wysłane pismo, w którym oskarżony miałby	Zeznania świadka R. K.	752-755	

domagać się odbioru bydła.			
Zeznania świadka D. B. (ojca)	757		
Zeznania świadka D. B. (syna)	759-760		
4. Nie udowodniono, że po stronie oskarżonego nie zaistniał zamiar przywłaszczenia powierzonego mu bydła.	Zeznania świadka D. B. (ojca)	1-3, 458-459, 466-467, 756-759	
Zeznania świadka D. B. (syna)	759-760		
Zeznania świadka U. Ł.	120-122, 128-129, 728-729		
Zeznania świadka Ł. W.	124-125		
Zeznania świadka K. C.	219-220		
Zeznania świadka R. K.	444-447, 452-453, 752-756		
Zeznania świadka H. K.	462-463		
Zeznania świadka M. W. (2)	576-577		
Zeznania świadka W. W.	584-585		
Zeznania świadka A. K.	760-762		
Zeznania świadka E. K.	832		
Przedsądowe wezwanie do zapłaty	41-42		

Faktury VAT	43-46, 97-100, 807-817		
Oświadczenie	836		
Informacja (...)	297		
2. OCena DOWODÓW			
0.1.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt. 1.1.	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. W. (1) jedynie w zakresie w jakim pokrywają się one z ustalonym powyżej stanem faktycznym – w szczególności co do wcześniejszej współpracy z pokrzywdzoną spółką jak również okoliczności zawarcia uprzednich umów i przywiezienia w dniu 4 lipca 2019 r. na teren jego gospodarstwa 102 sztuk bydła oraz faktu nie podpisania umowy. Za zgodne z prawdą uznano także oświadczenie oskarżonego co do faktu sprzedania bydła. W tym zakresie twierdzenia oskarżonego pokrywają się ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami oraz z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadków D. B. (ojca), D. B. (syna), R. K., A. K., E. K., H. K. a	

		<p>także U. Ł., Ł. W., K. C., M. W. (2), W. W..</p> <p>Zauważyć przy tym należy, iż poza jedną kwestią związaną z chęcią odbioru bydła czy też zwrotu go przez oskarżonego- wszystkie pozostałe okoliczności sprawy w zasadzie nie były w toku procesu kwestionowane. Sporna pozostawała jedynie ich interpretacja przez pryzmat obowiązujących przepisów prawnych.</p>	
1	<p>Zeznania świadków D. B. (ojca), D. B. (syna), R. K., A. K., E. K., H. K.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionych świadków, którzy opisywali, jak wyglądała współpraca z oskarżonym oraz kiedy i w jakich okolicznościach odbył się transport 102 sztuk bydła do gospodarstwa (...), jak również wskazywali na okoliczności wielokrotnej odmowy przez oskarżonego podpisania przedłożonej umowy oraz wezwania do wydania ww. bydła w październiku 2019 roku (oraz w następnych miesiącach) podczas wizyty przedstawicieli pokrzywdzonej spółki w gospodarstwie oskarżonego a także potwierdzali sprzedaż bydła. Powyższe zeznania są spójne i wzajemnie się uzupełniają. Znajdują one potwierdzenie w dołączonych do akt sprawy dokumentach w postaci umów, pism z AR i MR,</p>	

		<p>dokumentach sprzedaży bydła itp. Wskazane zeznania tworzą ciąg logicznie uzasadnionych i wzajemnie się pokrywających zdarzeń. Sąd nie znalazł podstaw by je kwestionować. Drobne rozbieżności - nie istotne dla rozstrzygnięcia-wynikają z upływu czasu.</p>	
	<p>Zeznania świadków U. Ł., Ł. W., K. C., M. W. (2), W. W.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom uzupełniającym się w tej mierze zeznaniom świadków, którzy potwierdzili, że M. W. (1) dokonał sprzedaży bydła wskazanym osobom. Fakt sprzedaży nie był przez oskarżonego w toku postępowania kwestionowany. Na wiarygodność zasługują również twierdzenia świadków dotyczące stanu zdrowia zwierząt i ich wygląd, nie odbiegającego od ogólnie przyjętych norm. Są one logiczne, wzajemnie się uzupełniają z dokumentami dołączonymi do akt sprawy tworząc spójny obraz wydarzeń. Zauważyć należy, iż w/w są osobami obcymi dla oskarżonego więc nie mają interesu w przedstawianiu zdarzeń w sposób odbiegający od rzeczywistości. Ponadto w przypadku gdyby dostarczone przez M. W. (1) bydło było chore bądź złej jakości- logicznym jest, że odmówiliby dokonania transakcji.</p>	

1	Częściowo zeznania świadków A. W. i P. W.	Sąd dał wiarę świadkowi A. W. w zakresie w jakim wskazywała, że prowadziła gospodarstwo wspólnie z oskarżonym i że pokrzywdzona spółka przywiozła im 102 sztuki bydła. W zakresie natomiast zeznań świadka P. W. – brata oskarżonego sąd uznał za wiarygodne zeznania co do wskazywanej przez niego współpracy oskarżonego z pokrzywdzonymi oraz potwierdzenia, że ww. transport bydła przyjechał do gospodarstwa oskarżonego. W omawianym zakresie twierdzenia w/w pokrywają się z opisanym powyżej stanem faktycznym i z uznanymi za wiarygodne dowodami.	
1	Dokumenty dołączone do akt sprawy	Sąd uznał je za wiarygodne albowiem wystawione zostały przez uprawnione podmioty w ramach przysługujących im kompetencji. Ich zgodność z prawdą nie była kwestionowana.	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1	Wyjaśnienia oskarżonego M. W. (1) w zakresie w jakim zaprzeczył jakoby przywłaszczył powierzone mu mienie	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w zakresie w jakim zaprzeczył, że przywłaszczył powierzone mu mienie w postaci 102 sztuk bydła. Przeczą temu w głównej mierze wiarygodne zeznania świadków, poparte w tym zakresie zgromadzoną dokumentacją, na której oparł się sąd ustalając stan faktyczny. Kwestionowanie przez oskarżonego zamiaru przywłaszczenia stanowi jedynie linię obrony i zmierza do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Podkreślić należy, iż oskarżony nie zaprzecza kwestiom związanym ze sprzedażą stada lecz usiłuje je wytłumaczyć sytuacją finansową, która w jego rozumieniu znosi odpowiedzialność za zarzucany mu czyn. Jednocześnie deklaruje, iż przejawiał chęć zwrotu stada właścicielowi, co się wzajemnie wyklucza. Oskarżony sprzedał bydło - uzyskując do tego od D. B., w pewnym sensie podstępem, paszporty bydła konieczne do dokonania transakcji i składając kupującym sprzeczne z prawdą oświadczenia co do stosunków własnościowych. Działania oskarżonego w sposób nie budzący wątpliwości świadczą, iż miał on zamiar dokonać określonych</p>	
---	---	---	--

działań i konsekwentnie je zrealizował. Tym samym nie miał zamiaru zwrotu stada. Powyższe potwierdzając zeznania żony oskarżonego. A. W. słuchana na rozprawie jednoznacznie wskazała, iż gospodarstwo było bardzo zadłużone

(wielomilionowe kredyty były zaciągnięte jeszcze przed dostarczeniem omawianego stada) i jedynym sposobem na jego ratowanie była sprzedaż bydła. Po sprzedaży bydła oskarżony, mając pełną świadomość, że nie jest jego właścicielem, nie podjął żadnych kroków w celu przekazania pokrzywdzonym choćby części uzyskanej kwoty. Nie złożył pieniędzy do depozytu sądowego ani nie podjął jakichkolwiek kroków zmierzających do (choćby częściowego) rozliczenia się z pokrzywdzoną.

Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwolił także na ustalenie by M. W. (1) domagał się odbioru bydła przez pokrzywdzoną spółkę. Wbrew twierdzeniom oskarżonego - nie ma jednoznacznego dowodu wskazującego, iż do pokrzywdzonego zostało wysłane skutecznie pismo, w którym oskarżony miałby domagać się odbioru bydła. W aktach sprawy znajduje się kserokopia książki nadawczej z kancelarii

prowadzącej obsługę prawną oskarżonego - brak w niej jest jednoznacznego potwierdzenia nadania owego pisma (kodu kreskowego nadawanego przy wysyłaniu pism przez pracowników poczty), nie stwierdzono w dokumentacji jednostki lokalnej poczty, iż do wysłania tegoż dokumentu doszło (w dokumentacji centralnej brak jest możliwości dokonania ustaleń z uwagi na upływ okresu przechowywania omawianych danych). Kancelaria także powyższej okoliczności nie udowodniła. Pokrzywdzona spółka jednocześnie zaprzeczyła aby owo pismo otrzymała (patrz k. 549). Ponadto w ocenie sądu oczywistym jest, że w sytuacji gdyby oskarżony - i to jak twierdzi niedługo po dostarczeniu stada we wrześniu 2019r.- wyartykułował chęć jego zwrotu - w interesie pokrzywdzonego leżał odbiór bydła. Trudno więc przyjąć dlaczego pokrzywdzona spółka miałaby tego nie zrobić. Poniosła bowiem koszty związane z zakupem młodych osobników i do chwili obecnej nie uzyskuje od oskarżonego z tego tytułu ani złotówki. Odbiór bydła bez względu na jego ówczesną wagę byłby więc z punktu

		<p>widzenia pokrzywdzonej minimalizowaniem strat.</p> <p>Nie uszło uwagi sądu, iż w toku postępowania oskarżony i jego obrońca w pismach procesowych przedstawiali wersję, iż do pokrzywdzonej spółki kancelaria prawna nadała w konkretnej dacie jedno pismo wzywające do odbioru stada. Tymczasem z twierdzeń A. W. wynika, że widziała ona pismo kierowane do pokrzywdzonej spółki we wskazanej przez oskarżonego dacie i wyzywającego do odbioru stada. Autorem omawianego pisma miał być rzekomo oskarżony (a nie kancelaria), który osobiście poszedł i nadał je na poczcie.</p>	
1	Częściowo zeznania świadka P. W. i A. W.	<p>Sąd dał wiarę twierdzeniom powyższych świadków jedynie w takim zakresie jak pokrywają się one z ustalonym powyżej stanem faktycznym. W pozostałym zakresie bowiem przeczą im zeznania świadków D. B. (ojca), D. B. (syna), R. K., A. K., E. K., H. K., U. Ł., Ł. W., K. C., M. W. (2), W. W. oraz dołączone do akt sprawy dokumenty. Wymienieni świadkowie, członkowie najbliższej rodziny oskarżonego, starali się umniejszyć odpowiedzialność w.w jednocześnie wskazując, iż nie mają pełnej wiedzy na temat okoliczności</p>	

		dotyczących transakcji, odbioru bydła przez pokrzywdzoną spółkę czy wizyt jej przedstawicieli w gospodarstwie oskarżonego. Również okoliczności wskazywane przez nich, a dotyczące stanu zdrowia zwierząt nie znajdują potwierdzenia z zeznaniach świadków, którzy nabyli bydło od oskarżonego. Podawali oni, że zwierzęta miały "równą wagę", nie były wychudzone. W innym wypadku bowiem nielogicznym byłoby przypuszczenie, że świadkowie byłiby zainteresowani kupnem zwierząt chorych i w złym stanie zwłaszcza, że kupowali je w „standardowej” cenie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	M. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 284 § 2 k.k. penalizuje zachowanie polegające na sprzeniewierzeniu rzeczy powierzonej i jest			

typem kwalifikowanym przestępstwa przewłaszczenia określonym w § 1 tego przepisu. Przedmiotem ochrony jest własność, posiadanie lub inne prawa rzeczowe albo obligacyjne do rzeczy ruchomej lub prawo majątkowe. Ponadto przepis art. 284 § 2 k.k. chroni szczególny stosunek zaufania, którym został obdarzony sprawca przez właściciela rzeczy. Ochrona tego szczególnego stosunku zaufania oraz naruszenie go przez sprawcę sprzeniewierzenia uzasadnia surowszą odpowiedzialność sprawcy dopuszczającego się tej postaci przywłaszczenia (zob. O. Górniok, Systemy prawa karnego..., s. 413). W literaturze przyjmuje się, że dla powierzenia wystarczające jest przekazanie rzeczy w znaczeniu ogólnym, które ujawnia zaufanie do przechowującego (zob. O. Górniok, Systemy prawa karnego..., s. 413). Przepis określony w art. 284 k.k. jest przestępstwem materialnym, dla którego dokonania ustawa wymaga powstania skutku w postaci utraty przez właściciela (posiadacza) lub osobę posiadającą inne prawo do rzeczy w wyniku zachowania się sprawcy możliwości dysponowania rzeczą. Przywłaszczenie zostaje dokonane w momencie

uzewnętrznienia przez sprawcę woli rozporządzenia cudzą rzeczą lub cudzym prawem majątkowym jak własnym z wyłączeniem osoby uprawnionej. Należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Kodeks wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel; tym celem jest włączenie cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa majątkowego do majątku sprawcy lub postępowanie z tą rzeczą albo prawem majątkowym jak z własnym. Zamiar pozbawienia osoby uprawnionej własności rzeczy lub prawa majątkowego uzewnętrzniać się może przez bezprawne zatrzymanie cudzej rzeczy przez sprawcę, odmowę jej zwrotu, zaprzeczenie otrzymania, zapewnienie o zwrocie, ukrycie, przekazanie tej rzeczy osobie trzeciej, sprzedaż itp. Zgodnie z prezentowanym stanowiskiem SN warunkiem przyjęcia, że sprawca działał z zamiarem bezpośrednim, charakterystycznym dla przestępstwa przywłaszczenia, jest wykazanie, że zachowanie sprawcy jednoznacznie wskazuje na cel, do jakiego zmierzał. Jednoznaczność ta nie może oznaczać nic innego, jak nieodzowność określonego skutku, w tym

przypadku zatrzymania rzeczy ruchomej dla siebie lub dla innej osoby (zob. wyrok SN z 12 maja 1976r., V KR 20/76, Gazeta Prawna (...), nr 22). Zachowaniu sprawcy towarzyszyć musi tzw. animus rem sibi habendi, zamiar zatrzymania rzeczy dla siebie lub dla innej osoby (OSNPG 1978, Z. 6, POZ. 64).

Przepis art. 294 § 1 k.k. tworzy kwalifikowany typ sprzeniewierzenia. Znamieniem kwalifikującym jest popełnienie czynu w stosunku do mienia znacznej wartości, czyli de lege lata – mienia o wartości przekraczającej 200 000 zł (por. art. 115 § 5). Odnośnie kwalifikacji prawnej czynu, przypomnieć należy, że w przypadku przestępstwa z art. 284 k.k. o jego kwalifikowanej postaci z art. 294 § 1 k.k. decyduje nie wysokość szkody, a wartość przywłaszczonego mienia (wyrok SA w Katowicach z 4 sierpnia 2017 r., II AKa 128/17, Biul.SAKa 2017/4/9).

Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie M. W. (1) sprawstwa czynu z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Zachowanie oskarżonego, w świetle zeznań świadków oraz zgromadzonej

dokumentacji jednoznacznie wskazuje, że miał on zamiar przywłaszczenia powierzonych mu zwierząt. Podejmował on konsekwentne działania zmierzające do zbycia otrzymanego stada i nie rozliczenia się z pokrzywdzoną spółką. Świadczy o tym sekwencja kolejno po sobie następujących zdarzeń - od momentu odmowy podpisania poprawionej prawidłowo umowy, dodawania kolejnych warunków, od których uzależniano podpisanie dokumentów a które nie były wcześniej przedmiotem negocjacji, po podstępne działania zmierzające do uzyskania paszportów bydła a następnie jego sprzedaż.

W przedmiotowej sprawie, pierwsze bezprawne zachowanie oskarżonego miało w październiku 2019 roku - wtedy to bowiem w trakcie wizyty przedstawicieli pokrzywdzonej, na wyraźne żądanie zwrotu 102 sztuk bydła, oskarżony odmówił jego wydania (uzurpując sobie uprawnienia przysługujące jedynie właścicielowi) ostatnie zaś - 16 lipca 2020 roku, kiedy oskarżony sprzedał ostatnią sztukę bydła Przedsiębiorstwu Usługowo - Handlowemu (...) Spółka cywilna z/s Ż.. Przyjąć należało, że

<p>wyżej wymieniony działał w omawianym okresie w warunkach czynu ciągłego (art. 12 § 1 k.k.).</p> <p>Sąd przyjął wartość szkody określając ją na kwotę 261.023,17 złotych, stosownie do oświadczenia pokrzywdzonej. Wynika ona z wyliczeń zawartych w fakturach nr (...) (36 bydła o wartości 100.814,33 zł netto) oraz (...) (66 sztuk bydła o wartości 160.208,84 zł netto).</p> <p>W omawianym zakresie sąd był więc zobligowany zmodyfikować opis czynu.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>-----</p>			
	<p>3.3. Uniewinnienie</p>	<p>---</p>	<p>----</p>
<p>-----</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. W. (1)	1	1	<p>Wymierzając oskarżonemu M. W. (1) karę sąd kierował się dyrektywami art. 53 k.k. nakazującymi uwzględnić zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, jak też mając na uwadze ustawowe granice zagrożenia danego rodzaju typów czynów zabronionych oraz limitującą funkcję stopnia winy oskarżonego. W przedmiotowej sprawie, okolicznością obciążającą niewątpliwie był duży stopień społecznej szkodliwości czynu, przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra w postaci cudzej własności. Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował fakt, że oskarżany nie był wcześniej karany. Okoliczność obciążającą stanowi działanie z niskich pobudek- chęci zysku.</p> <p>Na podstawie art. 38 pkt 2 tzw. tarczy antykryzysowej 4.0, tj. ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w</p>

związku z wystąpieniem COVID-19, która weszła w życie 24 czerwca 2020 roku został dodany art. 57b kk. Zgodnie z jego treścią, skazując za przestępstwo określone w art. 12 § 1 k.k. sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia. Wartość przywłaszczonego przez M. W. (1) mienia wyniosła ponad 200.000 tysięcy złotych-uzasadniona jest zatem kwalifikacja z art. 294 § 1 k.k., przy czym oskarżony działał w warunkach czynu ciągłego. Tak więc w powiązaniu z treścią art. 57b k.k. nakazującą podwyższenie dolnej granicy ustawowego zagrożenia sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności (a więc w najniższym przewidzianym przepisami wymiarze), uznając, że spełni ona cele zapobiegawcze i wychowawcze kary oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponadto wskazać należy, że czyn jakiego dopuścił się oskarżony z samej swej istoty nakierowany był na chęć osiągnięcia korzyści majątkowej, dlatego też

			<p>winien skutkować orzeczeniem grzywny w postaci kumulatywnej sankcji obok orzeczonej kary pozbawienia wolności (dla wzmocnienia efektu wychowawczego). W związku z powyższym, podstawą jej wymierzenia jest przepis art. 33 § 2 k.k. Kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 złotych, w ocenie sądu jest karą sprawiedliwą, uwzględniającą stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionych czynów, pozwalającą na osiągnięcie wobec oskarżonego korzystnych efektów poprawczych i zapobiegawczych oraz uzmysłowienie oskarżonemu poprzez swój materialny wymiar, że jego zachowanie było społecznie szkodliwe i jako takie nie powinno mieć miejsca w przyszłości. Orzeczona kara uwzględnia także możliwości zarobkowe oskarżonego.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
--	--	--	--
<p>inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Na marginesie sąd wskazuje, iż w świetle unormowania art. 451 kpk nie ma podstaw do orzekania obowiązku naprawienia szkody- gdyż o te samą należność toczy się wcześniej wszczęte postępowanie cywilne.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>O zwrocie wydatków związanych z udziałem w postępowaniu pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego orzeczono zgodnie z dyspozycją art. 627 k.p.k. oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) . Na zasądzoną kwotę 2520 złotych -wobec braku dodatkowej faktury</p>	

	<p>czy innych dokumentów- złożyły się: kwota 600 złotych (§ 11 ust. 1 pkt 2), 1920 złotych (§ 11 ust. 2 pkt 5 i § 17 pkt 1 powołanego rozporządzenia).</p> <p>Uwzględniono przy tym ilość odbytych rozpraw oraz nakład pracy pełnomocnika.</p>	
3	<p>Sąd zasądził od oskarżonego M. W. (1) tytułem kosztów sądowych kwotę 851,28 złotych. W świetle uregulowań zawartych w ustawie z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.). na powyższą kwotę składały się: kwota 300 złotych tytułem opłaty w razie skazania na karę pozbawienia wolności do 2 lat (art. 2 ust. 1 pkt 4), kwota 400 złotych tytułem opłaty w przypadku grzywny obok kary pozbawienia wolności - w wysokości 20 % od kwoty wymierzonej grzywny (art. 3 ust 1) , kwota 40 złotych za doręczenie wezwań (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663), kwota 30 złotych za udzielenie informacji z KRK (zgodnie z Rozporządzeniem</p>	

Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. poz. 861 z późn. zm.) oraz kwota 81,28 złotych za przeprowadzenie wywiadu środowiskowego (zgodnie z ustawą dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 167).

Podpis